

2S kapitola 23.

[1] Toto jsou Davidova poslední slova: "Výrok Davida, syna Jišajova, výrok muže Nejvyšším povýšeného, pomazaného Bohem Jákobovým, líbezného pěvce izraelských žalmů. [2] Hospodinův duch skrze mne mluvil, na mém jazyku byla řeč jeho. [3] Pravit mi Bůh Izraele, skála Izraele ke mně promluvila: Kdo člověku vládne spravedlivě, ten, kdo vládne v Boží bázni, [4] je jak jitrní světlo při východu slunce, jak bez mráčku jitro, od jehož jasu a vláhy se zelená země. [5] I když můj dům před Bohem takový není, ustanovil pro mne věčnou smlouvu ve všem uspořádanou a dodržanou. Je to veškerá má spása a veškeré blaho, odjinud nevezjde nic. [6] Ničemník bude jak trní zavržené všemi, nikdo na ně rukou nesáhne. [7] Ten, kdo by se ho chtěl dotknout, vezme železo, násadu kopí. Budou se sežehnuti a spálení ohněm ve svém sídle." [8] Toto jsou jména Davidových bohatýrů: Jóšeb Bašebet Tachkemónský, vůdce osádky. Ten s rozkoší vrhal oštěp; naráz jich proklál osm set. [9] Po něm Eleazar, syn Dóda, syna Achóchiova, jeden ze tří bohatýrů, kteří byli s Davidem, když dráždili Pelištejce a ti se tam shromáždili k boji; izraelští muži též přitáhli. [10] Povstal a bil Pelištejce, až se mu ruka unavila a křečovitě svírala meč. Toho dne připravil Hospodin veliké vysvobození. Lid se obrátil za ním a už jen obíral pobité. [11] Po něm byl Šama, syn Ageův, Hararský. Pelištejci se shromáždili do houfu; byl tam díl pole plný čočky. Lid před Pelištejci utíkal. [12] On se postavil doprostřed toho dílu, osvobodil jej a bil Pelištejce. Tak Hospodin připravil veliké vysvobození. [13] Jiní tři ze třiceti vůdců sestoupili a přišli o žních k Davidovi do jeskyně Adulámu. Pelištejský houf ležel v dolině Refájců. [14] David byl tehdy ve skalní skrýši, postavení Pelištejců bylo tenkrát u Betléma. [15] Tu David zatoužil: "Kdo mi dá napít vody z betlémské studny, která je u brány?" [16] Ti tři bohatýři vtrhli do pelištejského tábora, načerpali vodu z betlémské studny, která je u brány, a přinesli ji Davidovi. On však nechtěl pít, nýbrž vykonal jí úlitbu Hospodinu. [17] Řekl: "Hospodine, necht' jsem dalek toho, abych udělal něco takového. Což to není krev mužů, kteří šli s nasazením života?" Proto se jí nechtěl napít. To vykonal ti tři bohatýři. [18] Také Abíšaj, bratr Jóabův, syn Serújin, byl vůdce tří. I on zamával kopím a proklál jich na tři sta. Mezi těmi třemi byl nejproslulejší. [19] Byl z těch tří nejváženější a byl jejich velitelem, ale oněm třem prvním se nevyrovnal. [20] Benajáš, syn Jójady, syna zdatného muže z Kabseelu, muže mnoha činů, ubil dva moábské reky a sestoupil a ubil v jámě lva; byl tehdy sníh. [21] Ubil též Egyptana hrozného vzezření; Egyptan měl v ruce kopí. Sestoupil k němu s holí, vytrhl Egyptanovi kopí z ruky a jeho vlastním kopím ho zabil. [22] Toto vykonal Benajáš, syn Jójadův. A byl mezi těmi třemi bohatýry proslulý. [23] Z těch třiceti byl nejváženější, ale oněm třem prvním se nevyrovnal. David ho přidělil ke své tělesné stráži. [24] Mezi těmi třiceti byl také Asáel, bratr Jóabův, Elchánan, syn Dóda Betlémského, [25] Šama Charódský, Elíka Charódský, [26] Cheles Paltejský, Íra, syn Íkeše Tekójského, [27] Abiezer Anatótský, Mebúnaj Chúšatský, [28] Salmón Achóchejský, Mahraj Netófský, [29] Cheleb, syn Baany Netófského, Ítaj, syn Ríbage z Gibeje Benjamínovců, [30] Benajáš Pireatónský, Hidaj z Gaašských úvalů, [31] Abí-albón Arbátský, Azmávet Barchúmský, [32] Eljachba Šaalbónský, ze synů Jášenových Jónatan, [33] Šama Hararský, Achám, syn Šárara Ararského, [34] Elífelet, syn Achasbaje, syna Maakaťanova, Elíam, syn Achítofela Gíloského, [35] Chesrav Karmelský, Paaraj Arbejský, [36] Jigál, syn Nátana ze Sóby, Bání Gádský, [37] Selek Amónský, Nacharaj Beerótský, zbrojnoš Jóaba, syna Serújina, [38] Íra Jitrejský, Gáreb Jitrejský [39] a Urijáš Chetejský. Všech bylo třicet sedm.